

Jaargang 9 | Nummer 1 | Stichting Mission Belle

Intro

Voor u vindt u weer een nieuwsbrief van Stichting Mission Belle. We betrekken u graag bij het monument aan de Lekdijk in Nieuw-Lekkerland. Een plek die ons elke dag herinnert aan wat er gebeurde tijdens de Tweede Wereldoorlog en ons tot op de dag van vandaag helpt de omgekomen militairen te herdenken.

Dank voor uw betrokkenheid en steun! Dit stelt ons in staat het verhaal van de Mission Belle te blijven vertellen en door te geven, ook aan de jongere generaties!

Een groet in verbondenheid,

André Hoogendoorn, voorzitter
Heleen Stam, secretaris
Cor Brand
Piet Vat
Pieter van de Minkelis

In deze nieuwsbrief

PAGINA 1

Introductie

PAGINA 2

Terugblik herdenking 29 november

PAGINA 3

Betrokkenheid scholen, Kerstavond

PAGINA 4-5:

Uitgediept: 'Lack of Moral Fiber'

PAGINA 6

Agenda 2026, oproep om vriend te worden van Mission Belle / boek

Herdenking 29 november 2025

Op zaterdag 29 november om 13.30 uur heeft de jaarlijkse herdenking plaatsgevonden bij het monument op de Lekdijk. Het was een waardevol en mooi moment, en het was goed om dit met elkaar te mogen ervaren.

De voorzitter, André Hoogendoorn, heette iedereen van harte welkom, waarna burgemeester T. Segers een toespraak hield en deze afsloot met het leggen van een rouwtak.

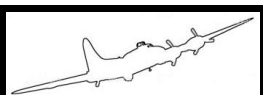
Aansluitend leverden leerlingen van de School met de Bijbel uit Streefkerk een bijdrage door een krans te leggen bij het monument. Tevens droegen twee leerlingen een gedicht voor. Zij ontvingen een certificaat voor het zorgdragen voor het monument dit jaar. De meditatie werd verzorgd door krijgsmachtpredikant ds. G. van Driesten.

Ook de re-enactment groep was vertegenwoordigd en leverde een waardevolle bijdrage door hun aanwezigheid in volledig kostuum, het salueren en het hijsen van de vlag.

Dankzij de aanwezigheid van 'Het Groene Virus' kreeg de herdenking een bijzondere toevoeging. De militaire voertuigen waren indrukwekkend om te zien en enkele kinderen mochten meerijden. De muzikale begeleiding werd verzorgd door het ensemble van Apollo. Al met al kijken we als bestuur dankbaar terug op dit mooie en waardevolle moment, en sluiten we af met de woorden waarmee ds. Van Driesten eindigde:

*They shall not grow old, as we that are left grow old:
Age shall not weary them, nor the years condemn.
At the going down of the sun and in the morning
we will remember them.*

Veel mensen uit de omgeving waren erbij. Betrokkenheid van schoolkinderen deed ons weer beseffen dat we dit ook doen om de herinnering voor toekomstige generaties levendig te houden.

Betrokkenheid scholen

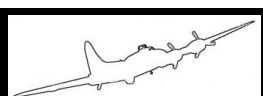
Afgelopen jaar hebben we op een aantal basisscholen een presentatie gegeven over de *Mission Belle*. We zijn blij en verrast om te zien hoe de geschiedenis van de *Mission Belle* ook een plek krijgt op scholen en hoe er zelfs hele projecten van worden gemaakt.

Heel mooi om te zien!

Voor een impressie, zie de foto's hiernaast.

Kerstavond

Op kerstavond zijn door een vertegenwoordiging van het bestuur drie kaarsen aangestoken ter nagedachtenis aan en als eerbetoon aan de drie overleden bemanningsleden: Harland V. Sunde, Doyle C. McCutchen en John A. Healey. Later op de avond zijn er nog een stuk of tien kaarslichtjes bijgezet. Wij weten niet door wie, maar vonden het heel mooi om te zien, omdat dit aangeeft hoe deze geschiedenis nog steeds leeft in de samenleving.

Uitgediept: 'Lack of Moral Fiber'

Lack of Moral Fiber, ook wel afgekort als LMF, was een term die ontstond tijdens de eerste jaren van de Tweede Wereldoorlog en gebruikt werd binnen de RAF (Royal Air Force).

In dit artikel wil ik stilstaan bij wat ermee bedoeld werd en waarom deze term werd geïntroduceerd én gedurende lange tijd in gebruik is geweest binnen de RAF.

De psychologische moed en het uithoudingsvermogen van de jonge vliegtuigbemanningen moeten ongelooflijk groot zijn geweest. Als we ons proberen voor te stellen wat het voor hen betekende om in die tijd en onder die omstandigheden te opereren, kunnen we onmogelijk volledig waarderen wat deze (veelal jonge) mannen hebben gedaan voor de vrijheid van andere landen zoals Nederland.

Om enkele feiten te noemen:

- Binnen de RAF Bomber Command verloor bijna 50% van de bemanningsleden het leven door gevechten, ongevallen of gevangenneming. Dit betrof ongeveer 57.000 van de 125.000 mannen.
- De Amerikaanse Achtste Luchtmacht (waar ook de bemanning van de Mission Belle onder viel) verloor eveneens tienduizenden mannen, waaronder 26.000 doden in drie jaar tijd. Van de 36.000 krijgsgevangene van de US Air Force was 72 procent afkomstig van de 8th Air Force.

Al met al was overleven verre van vanzelfsprekend. Sterker nog, de kans om het leven te verliezen of krijgsgevangen te worden was zeer groot. Vanaf het moment dat men het vliegtuig instapte, was het gevaar altijd aanwezig en bijna tastbaar. Duitse piloten kwamen zo dichtbij, dat men elkaar letterlijk in de ogen kon kijken. Het afweergeschut was verschrikkelijk en vijandelijke vliegtuigen konden zomaar 'uit het niets' opduiken.

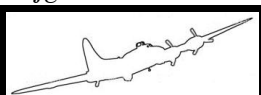
Naast het voortdurende gevaar, moet ook de impact van de te bombarderen doelen op de bemanningsleden zwaar hebben gewogen. Vanaf 1942 kreeg het Britse Bomber Command toestemming om Duitse steden te bombarderen, waarna ook de Amerikanen deelnamen. Deze drastische poging om de Duitse oorlogsmachine te stoppen, veroorzaakte enorme schade in Duitsland en kostte circa 600.000 burgers het leven. Maar ook aan geallieerde zijde werd hiervoor een hoge prijs betaald.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de mannen kampten met de psychologische gevolgen van alles wat zij meemaakten. Ze waren uitgeput, gedesillusioneerd en psychisch zwaar beschadigd. Wat wij nu posttraumatische stress noemen, werd toen gevechtssuïtputting genoemd. Sommige militairen werden simpelweg gek. Deze mannen waren buitengewoon angstig en weigerden nog langer te vliegen.

Hier werd de verschrikkelijke term 'Lack of Moral Fiber' (LMF) geïntroduceerd. Er werd beweerd dat het hen ontbrak aan wilskracht, moed of moreel. De psychiatrie van die tijd ging ervan uit dat sommige mensen erfelijk vatbaar waren voor mentale instorting. De betrokken militairen werden vaak snel overgeplaatst om te voorkomen dat zij het moreel van andere bemanningen negatief zouden beïnvloeden. Alles was erop gericht de mannen zo snel mogelijk weer de lucht in te krijgen.

De schade aan vliegtuigen was zichtbaar, maar de psychologische schade voor de bemanningen werd genegeerd. Foto NARA 204842668.

Uiteindelijk kon de militaire leiding niet langer ontkennen dat de psychische druk enorm was en dat dit geen teken van persoonlijke zwakte hoefde te zijn. Er werd een maximum van 25 vluchten ingesteld, er kwamen psychiaters beschikbaar en een deel van de mannen kon tot rust komen in zogenaamde Flak Houses of Rest Homes, waar zij in een huiselijke sfeer verbleven voordat zij opnieuw zouden vliegen. In de praktijk werkte dit echter averechts: doordat de mannen hun ervaringen met elkaar deelden, werd de angst om terug te keren naar de oorlogsmachine vaak juist groter.

Mannen die het label LMF kregen (hoewel dit geen officiële medische diagnose was) werden soms beschamend behandeld. Er zijn gevallen bekend waarin mannen die hun zogenaamde “lafheid” toonden, publiekelijk van hun militaire rang werden ontdaan, bedoeld als afschrikwekkend voorbeeld. De angst om met LMF geclassificeerd te worden, zat er diep in: het betekende niet alleen verwijdering uit de dienst, maar ook een blijvende aantekening op hun staat van dienst, die hun verdere leven nadelig kon beïnvloeden.

Als voorbeeld volgt hieronder een fragment uit een interview met Charles Green, die zich een boordschutter herinnerde die weigerde weer te vliegen nadat hij beschoten was door een nachtjager:

“...this air gunner came in and he was ruddy crying. Absolutely crying. A bloke, you know. And he was trembling all over and he was saying, ‘never again. I’m not going, never again. Never again.’ ... Everybody was talking about it... Then one day we were called out on parade... Everybody on the parade ground. Everybody. And they marched this lad out, air gunner, and stripped him of his... he’d been court-martialed ‘cause he wouldn’t fly again. And they stripped his tapes off and his brevet off and everything... they were that ruddy cruel. But I know they marched him off and that was it.”

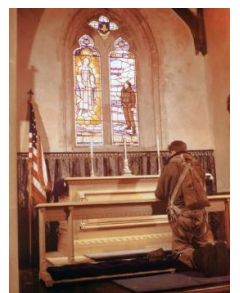
In totaal gaat het waarschijnlijk om enkele duizenden mannen die geclassificeerd zijn met de term Lack of Moral Fiber. Het moet beschamend en vernederend geweest zijn voor degenen die het betrof. De term LMF bleef tot in de jaren zestig in gebruik binnen de RAF.

We mogen dankbaar zijn dat er tegenwoordig veel meer aandacht is voor de psychologische belasting van militairen. Wat mij betreft verdienen alle bemanningsleden die zich hebben ingezet voor onze vrijheid onze blijvende waardering—zeker gezien de blijvende schade die dit bij velen heeft veroorzaakt.

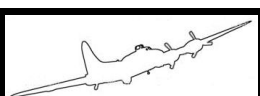
Pieter van de Minkelis

Amerikaanse vliegers ontspannen in een Rest Home. Uit onderzoek bleek dat deze zogenaamde Flak Houses de angst voor het vliegen juist groter maakten. Foto: NARA 204885853.

Sergeant Thomas M. Barber knielt voor het altaar van de 96th Bombardment Group-kapel vlak voor een nieuwe missie. NARA 204885853.

Agenda 2026:

4 en 5 mei | Op beide dagen is er een vlaggenceremonie bij het monument aan de Lekdijk. Op 4 mei wordt 's morgens om 10.00 uur een bloemstuk gelegd. Hierbij is ook het bestuur vertegenwoordigd.

26 mei | Ook op 26 mei, Memorial Day, is er een vlaggenceremonie, waarbij 's morgens om 11.45 uur een bloemstuk wordt gelegd.

28 november | Op 28 november wordt de jaarlijkse herdenking bij het monument gehouden, ter nagedachtenis en als eerbetoon aan de bemanning van de Mission Belle. Deze herdenking start om 13.30 uur bij het monument. Opdat we nooit vergeten.

Nadere informatie m.b.t. bovengenoemde data zal nog gecommuniceerd worden via de bekende kanalen.

Vriend worden:

Voor de instandhouding van het monument worden kosten gemaakt. U kunt ons helpen de kosten te dragen door vriend te worden van de Mission Belle B-17G. U wordt vriend door een jaarlijkse bijdrage van minimaal € 15,-. Hiervoor krijgt u twee keer per jaar een nieuwsbrief en een uitnodiging voor de jaarlijkse herdenking. U kunt zich als vriend aanmelden via secretariaat@missionbelle.nl.

Boek Mission Belle:

Te koop: de derde druk van het boekje 'We wisten dat het een lange dag zou worden', met veel nieuwe informatie.

Het boek kost € 14,95, exclusief verzendkosten. In deze derde druk is de historie in een leesbaar verhaal gekoppeld aan de actualiteit van het monument en aan het belang van herinneren en herdenken. Hiervoor zijn de volgende hoofdstukken toegevoegd; daar moeten we iets mee, de onthulling van het monument, herinnering in perspectief en 80 jaar na de noodlanding. Ook zijn er nog wat aanvullingen/ correcties aangebracht in de eerdere versies.

Uiteraard is het boek ruim voorzien van foto's, zodat waarschijnlijk velen die bij de onthulling in 2018 of de herdenking van 2023 geweest zijn, zichzelf of bekenden terug zullen zien in dit boek.

Actie:

Als u besluit vriend te worden van de stichting en geïnteresseerd bent in dit mooie boek, kunnen we het boek inclusief lidmaatschap voor één jaar aanbieden voor € 25,00 (ex. eventuele portokosten).

Stuur een mail naar: secretariaat@missionbelle.nl

